

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Teorie funkcjonowania człowieka w ujęciu neuropsychologii klinicznej
Kierunek:	Diagnoza i terapia neuropsychologiczna, podyplomowe kwalifikacyjne [3 sem], niestacjonarny, rozpoczęty w: 2014
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Teorie funkcjonowania człowieka w ujęciu neuropsychologii klinicznej
Rok/Semestr:	I/1
Liczba godzin:	20,0
Nauczyciel:	Szepietowska Ewa, dr hab.
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 20,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	nie dotyczy
Wstępne wymagania:	nie dotyczy
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • dyskusja dydaktyczna • objaśnienie lub wyjaśnienie • wykład informacyjny • wykład problemowy
Zakres tematów:	<p>1. Przedmiot i zakres neuropsychologii jako dziedziny interdyscyplinarnej, działu psychologii i dyscypliny teoretycznej oraz stosowanej – historia, współczesne warunki rozwoju dyscypliny, ewolucja poglądów.</p> <p>2. Kształtowanie się ujęć teoretycznych wyjaśniających relacje: mózg-psychika – od modeli strukturalno-funkcjonalnych do procesualnych w poglądach klasyków (Jackson, Broca, Wernicke, Hebb, Konorski) i badaczy współczesnych (Mesulam, Brown, Edelman, Gazzaniga); dziedzictwo koncepcji Łurii; w kierunku interpretacji systemowych (modele poznawcze, sieciowe, ewolucyjne, mikrogenetyczne; ekologiczne).</p> <p>3. Neuronalne podłoże psychiki w ujęciu neuropsychologii klinicznej – zasady mózgowej regulacji (na poziomie mikro- mezo- i makro-) wszystkich wymiarów życia człowieka; uwarunkowania dysregulacji procesów psychicznych i ich następstwa.</p> <p>4. Operacjonalizacja i adaptacja paradygmatów w procesie diagnozy i terapii neuropsychologicznej (w kierunku analiz ekologicznych) oraz w odniesieniu do rozwoju współczesnej technologii badania OUN człowieka (np. stosowanie BCI/brain computer interfacew rehabilitacji pacjentów niekomunikatywnych).</p> <p>5. Neuropsychologia medyczna, sądowa, neuropsychiatria - przykłady zastosowania wiedzy neuropsychologicznej w wymienionych dziedzinach.</p> <p>6. Problemy współczesnej neuropsychologii – przykłady zagadnień:</p> <p>-starzenie się w ujęciu neurobiologii: jak starzeje się mózg? Czynniki patogenne i kompensacyjne.</p> <p>-poznanie społeczne (teoria umysłu): mechanizmy neuronalne.</p>
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • egzamin pisemny • obecność na zajęciach • praca semestralna
Literatura:	<p>Domańska Ł., Borkowska A. (2008) (red.). Podstawy neuropsychologii klinicznej. Lublin: Wyd. UMCS, 2008</p> <p>Herzyk A. (2005). Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej. Warszawa: Scholar.</p> <p>Jodzio K. (2009). (red.). Neuropsychologia. Współczesne kierunki badań. Warszawa: PWN.</p> <p>Jodzio K. (2010). Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej. Wyd. Difin, Warszawa.</p> <p>Pąchalska M. (2007). Neuropsychologia kliniczna. Urazy mózgu, t.1. Warszawa: PWN.</p>

Dodatkowe informacje:

Jodzio K., Nyka W. (2008). (red.) Neuropsychologia medyczna. Gdańsk: ARCHE.

Jodzio J. Szepietowska M. (red.). (2010). Neuronalne ścieżki poznania i zachowania. Rozważania interdyscyplinarne. Wyd. UMCS.

Pąchalska M., Kwiatkowska G. (2010). (red.). Neuropsychologia a humanistyka, wyd. UMCS,

Tadeusiewicz R. (2000). Neurocybernetyka teoretyczna. Wyd. Uniwersytetu Warszawskiego

Walsh, K. (1998). Neuropsychologia kliniczna. Warszawa: PWN.